

Badminton

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

5

NUMMER

MARTS 1950

2. ÅRGANG

BLUE-BIRD

A/S BAGGERS & CO. — FREDERICIAGADE 27
KØBENHAVN K — TELEFON PALÆ 49 89

*Spørg verdens
bedste spillere
hvorfor
de vælger*
Blue-Bird

ALLE

forlanger **CODAN-sko**

men selvom vi fremstiller flere
sko end nogensinde, kan vi
alligevel slet ikke tilfredsstille
den store efterspørgsel.

Københavns
bedste spisestea
★
Musik og dans
i krostuen

Nyhavns Hægekro

Nyhavn 5 ★ Telefon Palæ 6251

**TRETORN
SKO**

Redaktion:

Knud Lunse (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F
Telefon Gothåb 1952 y

Jørgen Bach,
Harald Jensensgade 2, København SV
Telefon Eva 3264

**Abonnementstegning, annoncer og
ekspedition:**

Einer Ulrich Reklamebureau A/S,
Kultorget 2, København K
Telefon Central 3133

Badminton udsendes hver den 5. og
20. i måneden.

Stof, der ønskes optaget, bedes ind-
sendt mindst 10 dage forinden.

Årsabonnement kr. 8,00,
16 numre

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

Tryk:

Behrndt & Co., Aaboulevard 43,
Telefon Nora 9511

Indhold:

Hvad kan der gøres	3
Australien	4
VBC i mesterrækken	5
Aarhus er bedst	5
Kampene i England	6
- derfor var Valby nervøs	6
Ynglinge og juniorer	8
Med et ben	9
Dynastiet Choong	10
Officielle meddelelse	11
Stemmen	12

Forsidebilledet:

Karen Udsen, Nykøbing F.

Badminton

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

Hvad kan der gøres for provinsens unge

I referatet af D. B. F.'s mesterskaber for ynglinge og juniorer har jeg skrevet, at flere spillere trods store nederlag viste gode evner, og at de med god instruktion vil kunne nå langt.

Selv om slutresultatet blev tre mesterskaber til provinsen og et til København, er det givet, at provinsens spillere trænger mere til instruktion end deres københavnske kammerater. Denne mangel på instruktion var særlig fremtrædende for taktikkens vedkommende.

Når de københavnske unge stort set spiller taktisk klogere, skyldes det den nære adgang, der er til træning og kampe med jævnaldrende. Den københavnske holdturnering for juniorer og »Mads P.-turneringen« giver rigelig adgang til kampe, og hertil kommer, at der i alle større klubber i København er en juniorleder, der arbejder med de unge.

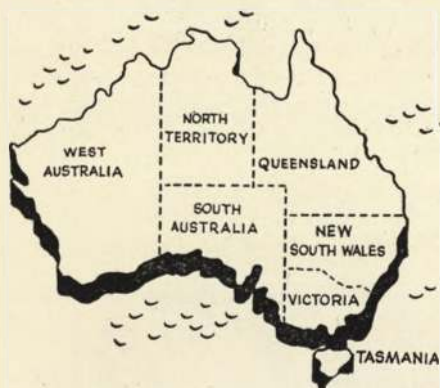
I modsætning hertil mangler de fleste af provinsens unge — bortset fra i enkelte store byer — i høj grad den konstante adgang til kampe, ligesom de mangler den daglige, kyndige vejledning under træningen. Der er ingen tvivl om, at havde man i provinsen holdturneringer for juniorer og ynglinge, ville der hurtigt vise sig adskillige spillere, der i styrke snart ville nå de enkelte, der i øjeblikket findes, men først og fremmest må der instruktion til.

Her må der ligge en opgave for D. B. F. Er det økonomiske grundlag til stede, måtte det kunne lade sig gøre at inddеле landet i små spillemæssige afsnit og i hvert afsnit at afholde kursus for de unge med instruktion og spilletræning under kyndig vejledning. De bedste fra sådanne kursus burde derefter samles til yderligere instruktion og træning sammen med de bedste fra København. Et sådant afsluttende kursus skulle strække sig over mindst en uge for at give et godt resultat.

For at få en diskussion i gang er det nødvendigt, at en giver bolden op, og det være hermed gjort. Et er i alle tilfælde givet, det er de unge, vi skal have fat i. Tænk på Thomas Cup 1952.

WmB.

A U S T R A L I E N

For godt og vel to år siden var en artikel, jeg havde skrevet, publiceret i Frederiksberg Badminton Klub's medlemsblad, og det glæder mig, at man har anmodet mig om nu yderligere at give et bidrag til „Badminton“.

Til trods for, at badmintonspillet indførtes her så tidligt som i året 1900, og at det omfattes med stor begejstring af både spillere og ledere, anerkendes badminton endnu ikke i Australien som den betydningsfulde idræt, det er, og desværre tælles det fortsat blandt de mindst kendte sportsgrene her i landet.

Som nævnt i min tidligere artikel, strækker vor badmintonsæson sig fra omkring april til oktober, idet dog nogle dyrker spillet året rundt. Vore sportslige arrangementer består i almindelighed af holdturneringer indenfor de lokale branche-organisationer, der også afholder årlige individuelle turneringer, mesterskabsturneringer indenfor staterne, nationale mesterskaber og matcher mellem staterne.

Sin største udbredelse har spillet i staten Victoria, hvor der findes ca. 10.000 spillere, af hvilke halvdelen findes i Melbourne, hvor foruden VBA Pennant Turneringen seks branche-organisationer arrangerer blandede holdturneringer, og hvor de årlige mesterskaber for staten Victoria i 1949 havde rekordanmeldelse på 924 deltagere omfattende udover spillerne i mesterrækken, a, b, c, d og begynder-spillere såvel som drenge og piger under 16 år.

Spillet er imidlertid meget populært og omtales med stor interesse i den lille og tyndtbefolkede stat Tasmanien, hvor det indførtes i 1923. I Vest-Australien og i Syd-Australien er spillerantallet betydeligt mindre, og i New South Wales og Queensland spilles der kun i nogle få klubber. Ikke desto mindre er der udsigt

til at forvente stor fremgang i sidstnævnte stat i løbet af et par års tid.

Af faktorer, som modvirker spillets fremgang, bortset fra vor geografiske position, ifølge hvilken vi er placeret så langt borte fra verdens bedste spillere, kan nævnes manglen på haller, boldproblemer samt mangelfuld interesse hos sportspressen i de fleste af staterne. I vor 1949 sæson, som netop nu er til ende, blev spillet i Vest-Australien, Syd-Australien og New South Wales betydeligt hemmet og beskåret ved indførelse af drastiske lysrestriktioner som følge af en almindelig kulminestrejke. Disse restriktioner var i kraft så længe, at spillet måtte afbrydes og opgives hele sæsonen i de nævnte stater. Det sydaustralske forbund overvandt disse vanskeligheder ved opstilling af en særlig nødhjælps-lysanordning, ved hjælp af hvilken de blev i stand til at gennemføre statens årlige mesterskaber, ligesom spillerne på statens repræsentative hold fik mulighed for nogen træning. Boldene, som næsten alle importeres, har i år kostet klubben næsten 60 kroner pr. dusin.

De australske nationale mesterskaber, som måtte opgives under krigen, blev genoptaget i Adelaide (Syd-Australien) i august 1947, og de er siden blevet afholdt i Melbourne (Victoria) og Launceston (Tasmanien). De mest fremtrædende i disse mesterskaber er Alan McCabe (Victoria), som forstuvende en fod i 1947, men som vandt singlemesterskabet og med sin ældre broder (Arthur) doublemesterskabet i 1948 og 1949, og Eva Robert (Victoria), som vandt single- og doublemesterskabet (sidstnævnte med Ivy Hewett, også fra Victoria) i 1947, som blev Australiens første tredobbelte mester i 1948, og som bevarede singlemesterskabet i 1949.

I matchen mellem staterne om »Clen-dinnen-Skjoldet«, som spilles i forbindelse med mesterskaberne, har Victoria været ubesejret siden 1937.

De næste nationale mesterskaber skal spilles i Perth i Vest-Australien i oktober 1950, og det er første gang, denne begivenhed vil finde sted i denne stat. Dette vil betyde, at største parten af spillerne må rejse over 3000 km fra deres hjem for at deltage, og hvis spillerne fra Queensland viser sig til mesterskaberne for første gang, hvad håbes, vil de være omtrent 5000 km hjemme fra.

Dette stævne, omfattende både mesterskaberne mellem staterne og de nationale mesterskaber, strækker sig sædvanligvis over 10 til 14 dage, og spillerne har gjort sig til vane at anvende deres årlige ferie hertil. Næsten alle omkostninger til rejse og ophold går af spillernes egen lomme.

I 1949 besøgte for anden gang et australsk badmintonhold New Zealand til international kamp om „the Whyte Trophy“. Kampen blev spillet i Wellington og det australske hold, som udelukkende bestod af spillere fra Victoria, beholdt pokalen ved at vinde over New Zealand med 10-5. Vort hold tabte kun en af de 16 kampe, der spillede på hele turen.

Australien har således vundet alle tre spillede landskampe med New Zealand, men vi er klar over, at vi stadig ligger under verdensklassens standard. Vi håber på at få besøg af oversøiske spillere i det kommende par år og på, at dette må have fremgang til følge. Vi håber også, at det ikke skal vare længe, før Australien kan deltage i Thomas Cup Turneringen og der gøre sig fortjent til samme ærefulde navn som på andre internationale, sportslige områder.

På australsk badmintons vegne vil jeg gerne overbringe mine broderlige hilsener til spillerne og lederne i Danmark samt ønske dem en god og heldbringende sæson 1949-50. Vi ønsker danske spillere held og lykke til fortsat succes i All England Mesterskaberne og i bestræbelserne for at nå frem til finalen i Thomas Cup Turneringen.

H. A. Brady,

Sekretær for Australiens Badmintonforbund.

Forreste række: Birthe Rahbæk, Jytte Trebien, Edel Spure og Hanne Kongshede. — Bagste række: Hans Madsen, Henning Hansen, Benny Rasmussen og Palle Granlund.

Valby rykker op i næste klasse

Der skal mere end almindelige evner til at skabe den stemning, som herskede i ABC's hal ved det endelige opgør om, hvilken klub der til næste sæson skal overtage Nykøbing's plads i Danmarksholdturneringen.

De to klubber, som stred om pladsen, Valby B. C. og »Triton«, Aalborg, formåede, trods det, at begge hold vidste, hvad der stod på spil, at skabe en hyggelig kammeratlig tone over matchen, og da VBC nåede de ni sejre og dermed retten til at rykke op, blev de lykønsket på det hjerteligste af et hold af gode tabere.

VBC reddede sejren på sine stærke herrer, medens det var »Triton«, der dominerede i dame-kampene.

Og så dagens største oplevelse: »Triton« har i Else Sørensen en dame, som i teknik og taktik rangerer på højde med de bedste københavnere, men hun er alt for langsom, så iøjnefaldende langsom, at man uvilkårligt stiller sig selv det spørgsmål: hvad vil hun ikke kunne nå, hvis tempoet sættes op til det, vi kender hos vore bedste damer?

Er man formand, eller er man formand ikke — — — var Kaj Lauge's slogan under kampen, og han var da også den eneste VBC'er, som vandt tre kampe. Kaj og broderen, Erik Lauge, spillede forøvrigt dagens publikumskamp mod Tage Meyling—Kristian Studstrup; en dejlig, hurtig og velspillet herre double med et utal af fantastiske opsamlinger fra Erik Lauge's side.

VBC's first string, Per Nielsen, som hører til blandt de bedste ungs spillere i København, havde fuldt op at gøre i første sæt mod Kristian Studstrup, men i andet sæt var Per Nielsens fine kondition og kamprutine for meget for den godt spillende jyde. 17—16, 15—6.

Kampene fordelte sig således: h. s. alle 4 til VBC, d. s. 2 til hver klub, h. d. begge til VBC, d. d. een til hver og m. d. een til VBC og tre til »Triton« — altså 10—6 til Valby.

Championnats Internationaux de France

1. og 2. april i Paris. Tegningen
slutter den 20. marts.

Aarhus bedst i bredden

Aarhus vandt Jyllandsmesterskabet i boldspil ved at vinde over »Triton« Aalborg 9-7

Efter Danmarksturneringens indførelse, hvor Aarhus Badmintonklub fik sit 1. divisionshold i mesterrækken, har Aalborg, Triton overlegent vundet den jyske 1. division og skulle derfor, ifølge det nye jyske holdreglement, spille mod det (ell. de) eventuelle jyske hold, der befinder sig i mesterrækken, om Jyllandsmesterskabet for holdspil.

Denne match, der altid falder udenfor Danmarksturneringen, fandt sted i Aarhus den 12. februar og resulterede i en kneben sejr til hjemmeholdet, hvor damerne for en gangs skyld overraskede, til gengæld spillede alle herrerne under deres standard. Triton-holdet spillede stærkt og energisk som sædvanlig og vandt bl. a. 1. d. s., 1. h. d., 1. d. d. samt 1. m. d.

Resultaterne blev iøvrigt:

Aarhus-sejre:

- Palle Granlund—Kr. Studstrup 10—15, 15—8, 15—6.
- Benny Rasmussen—G. Lauritsen 17—14, 18—15.
- Hans Madsen—Arne Nielsen 15—8, 15—9.
- H. Hansen—Tage Meyling 18—16, 15—7.
- Hanne Kongshede—Anna Nielsen 6—11, 11—7, 11—7.

Jytte Trebien—Grete Ulrik 11—6, 6—11, 11—8.

Granlund & Madsen—Lauritsen & A. Nielsen 5—15, 15—12, 15—9.

E. Spure & Rasmussen—G. Ulrik & Nielsen 13—15, 15—6, 15—11.

J. Trebien & Granlund—Anna Nielsen & Meyling 15—9, 17—18, 15—8.

Aalborg-sejre:

Lilli Nellesmann—Birthe Rahbæk 11—2, 9—12, 12—11.

Else Sørensen—Edel Spure 11—8, 11—1.

Kr. Studstrup & Meyling—H. Hansen & Rasmussen 15—10, 15—11.

E. Sørensen & L. Nellesmann—Rahbæk & Kongshede 15—2, 15—6.

A. Nielsen & G. Ulrik—E. Spure & J. Trebien 15—1, 15—5.

E. Sørensen & Lauritsen—Rahbæk & Henn. Hansen 15—10, 15—4.

L. Nellesmann & Studstrup—H. Kongshede & Madsen 2—15, 15—12, 15—7.

Efter kampen overrakte kredsens formand, Knud Gloggengieser, en vandrepæmie til det vindende hold samt de obligatoriske mesterskabsemblemer til de enkelte spillere.

- derfor

var Valby nervøs for finalen

Triton, Aalborg—Svendborg 16-0

Semifinalen i oprykningsrækken mellem Triton, Aalborg, og Svendborg Badminton Klub resulterede, som de fleste havde ventet, i en sikker Aalborg-sejr. Ja, sejren var så overlegen, at der faktisk var tale om en udklassning af fynboerne. Kun i ganske få kampe var der en ganske lille smule tilløb til spænding, således i 2. herre single, hvor Svendborgs teknisk gode, men noget langsomme Knud Petersen opnåede 12 points mod Gunnar Lauritsen i 1. sæt, og i 2. mixed, hvor samme Knud Petersen med Søster Jacobsen spillede en rigtig god kamp mod Arne Nielsen og Grete Ulrik, omend udfaldet på forhånd var givet. Det med interesse imødesete møde mellem den tidligere så kendte aalborgensiske fodbold-, bordtennis og badmintonspiller Kaj Henning Jensen, nu Svendborg, og Tritons hardhitter Kristian Studstrup endte med en kæmpesejr til sidst nævnte på 15—3, 15—0. I herre double viste Kaj Henning Jensen dog i enkelte glimt, at han har sit fine boldøje i behold endnu. Tritons damer var flere klasser over modstanderne, hvilket blandt andet resulterede i, at sydfynboerne kun opnåede 13 points ialt mod aalborgensernes 88 i de fire dame-singler, men Triton's piger er også meget skrappe på hjemmebane. *tm.*

F. W. Peard og Jørn Skaarup

Danmark stadig bedst i Europa

Glasgow 8—1 ✧ Leicester 6—1

STORBRITANNIEN

Kampen i Glasgow mellem de to udvalgte hold fra Danmark og Storbritannien endte med en overbevisende dansk sejr på 8—1. Fra engelsk side havde man bedt om, at matchen ikke ville blive betegnet som landskamp, og Danmark var gået ind herpå, skønt der ikke var nogen tvivl om, at begge hold stillede op i stærkest mulige opstilling. Matchen blev spillet i den kæmpemæssige Kelvin Hall, hvis badminton-fløj kunne tage godt 3500 tilskuere, og både til kampene om eftermiddagen og om aftenen var hallen stoppende fuld, skønt billetpriserne lå fra ca. 5 til 14 danske kroner.

Man lagde ud med den med en vis forventning imødesete kamp mellem Ole Jensen og malayen Choong, der for tiden studerer i England. Choong begyndte fint med nogle hårfine dropshot og knaldhårde smash, der ledte tankerne hen på hans berømte landsmænd, og kom hurtigt foran 4—0. Men efterhånden fik Ole tag i spillet, udpumpede efter nogle langvarige dueller sin modstander og vandt sættet 15—8. I andet sæt var man aldrig i tvivl, Ole spillede meget sikkert og koncentreret og sejrede 15—2.

Så fulgte kampen mellem Fitzgibbon,

Irland, & mrs. Uber, England, mod Arve Lossmann & Kirsten Thorndahl. Det kneb i begyndelsen for Arve og Kirsten med at finde ud af modstandernes lidt uvante og prikkende spil. De kom bagud med ikke mindre end 13—7, men nåede heldigvis op og vandt under stor spænding sættet 17—16. Uber og Fitzgibbon tog det næste 15—10, men i tredje sæt fandt Arve og Kirsten atter melodien og vandt sikkert 15—8.

Poul Holm & Tonny Ahm havde uventet besvær med Marsland & miss Allen, England, og måtte nøjes med en kneben sejr på 15—13, 18—14. Poul og Tonny var bagud i begge sæt, i andet endda så stort som 13—4, men hver gang halede de det tabte ind og vandt. Man glædede sig over Pouls strålende spil, når det kneb allermest.

Vort eneste nederlag kom i herre doublen mellem irlænderne Peard & Fitzgibbon, som vandt over Arve Lossmann og Ole Jensen 14—15, 15—6, 15—8. Arve og Ole kunne ikke rigtig finde ud af irlændernes lidt akavede spil, og gang på gang kom de til kort over for den ved nettet meget virksomme Peard. Ved stillingen 14—14 i første sæt var irlænderne dristige nok til at forlange lige ud. Det viste sig på

sin vis at være klog taktik, for Ole servede den efterfølgende bold i nettet, men Arve og Ole vandt serveretten tilbage og tog sættet.

Aftenens kampe begyndte med singlen mellem Jørn Skaarup og Frank Peard. Jørn spillede stærkt og sikkert, og man var aldrig i tvivl om, til hvilken side sejren ville gå. Resultatet blev 15—4, 15—10 til Jørn.

Kampen mellem Nichols & Marsland og Poul Holm & Børge Frederiksen blev meget spændende og underholdende. Endnu en gang beundrede man den 42-årige Nichols' teknisk fine spil, og Marsland sekunderede ham godt. Poul og Børge vandt første sæt 18—13, tabte andet 15—9 og kom foran med ikke mindre end 10—0 i tredje. Et øjeblik afslappen bevirkede, at Marsland og Nichols nåede op, og først efter nogle nervepirrende bolde lykkedes det Poul og Børge at hale sejren hjem 17—15.

Derefter spillede den med megen spænding imødesete kamp mellem Mrs. Uber & Miss Allen og Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl. Tonny og Kirsten var ude efter revanche for nederlaget i sidste års All-Englandsmesterskaber, og de fik den. De tillod slet ikke deres modstandere at komme i gang, og ved meget stærkt spil sejrede de 15—8, 15—3.

Børge Frederiksen og Aase Svendsen gjorde kort proces mod Nichols & Mrs. Horner og vandt efter en udmærket indsats sikkert 15—8, 15—3.

Endelig sejrede Jørn Skaarup & Ole Jensen over Mackay & Choong. Malayens hårde smash og skotten Mackay's fine stopbolde voldte Jørn og Ole en del besvær, men efter hård kamp vandt de 18—17, 15—11.

De fleste af de danske sejre var be-

tydelig mere beskedne, end vi har været vant til i de sidste år. Dette skyldes sikkert, at de danske spillere undervurderede deres modstandere lidt, og navnlig at de skotske og især de irske spillere er gået frem. Derimod synes de engelske spillere at stå i stampe, hvad der jo heller ikke kan undre, når man tager deres alder i betragtning. Men der tales allerede om, at der skal være flere meget lovende engelske juniorspillere på vej frem, og den store publikumsinteresse kunne også tyde på, at det igen vil lysne for engelsk badminton.

ENGLAND

Den første landskamp mod England på engelsk grund endte med en sikker dansk sejr på 6—1. Kampen blev spillet i Leicester i en hal, der om sommeren bliver benyttet til svømning. Bjælkerne, der understøttede taget, hang alt for lavt. Ofte ramte bolden disse bjælker eller gik over dem, så den et øjeblik forsvandt for spillernes øjne. Hele arrangementet var i grunden temmelig dårligt, og alt i alt var det en meget mat landskamp. Men alt dette betød intet mod det uheld, der ramte det danske hold. I dame doublen mellem Tonny Ahm & Aase Svendsen mod Miss Allen & Mrs. Uber var Aase Svendsen så uheldig at sprænge venstre Achillessene. Aase fik lagt benet i gips og tog flyvemaskinen hjem næste dag, men vi vil i alle tilfælde ikke få vor dygtige og sympatiske spiller at se mere i denne sæson.

Dame doublen var ellers den eneste kamp, hvor der kunne blive nogen tvivl om resultatet. Uber og Allen vandt første sæt 15—13 efter hård kamp og førte 13—12 i andet, da uheldet skete. Tonny og Aase virkede

ikke nær så godt sammenspillet som Tonny og Kirsten Thorndahl, der to dage tidligere havde slået englænderne i to sæt. Dog skal det indrømmes, at englænderne her spillede langt bedre end i Glasgow, men det var måske, fordi de fik lov til det.

De øvrige kampe gav sikre danske sejre, og navnlig i de rene herre kampe var danskerne meget overlegne. Jørn Skaarup vandt over Radford 15—2, 15—7, Ole Jensen slog Marsland 15—6, 15—0, og sammen sejrede Jørn og Ole over Radford & Wingfield 15—4, 15—2.

Poul Holm og Børge Frederiksen spillede meget koncentreret og sikkert mod Marsland og Renton og vandt overbevisende 15—6, 15—7.

I mixed double vandt Børge og Kirsten, der var trådt ind i stedet for Aase, over Renton og Miss Allen 15—7, 15—8, mens Poul og Tonny havde uventet besvær med Wingfield og Uber 15—14, 15—11. Man var dog aldrig i tvivl om den danske sejr.

ALL-ENGLAND

Resultaterne af kampene blev: Tonny Ahm—Aase Jacobsen 11—4, 11—6. Wong Peng Soon—Poul Holm 15—7, 15—10. Jørn Skaarup & Preben Dabelsteen—Poul Holm & Børge Frederiksen 9—15, 15—2, 15—12. Kirsten Thorndahl & Tonny Ahm—Betty Uber & Queenie Allen 16—17, 15—5, 15—8. Poul Holm & Tonny Ahm—Jørn Skaarup & Gitte Rostgaard Frøhne 15—3, 15—4. Tonny Ahm blev således tredobbelt mester — det samme kunststykke, som Kirsten Thorndahl tidligere har udført.

Da englandsfarerne dampede af: Aase Svendsen, Kirsten Thorndahl, Tonny Ahm, Ole Jensen, Arve Lossmann, Børge Frederiksen, Jørn Skaarup.

Ynglinge- og juniormesterskaberne

Skal afloserne i dansk badminton rekrutteres fra dette års mesterskaber?

Finn Jensen, Odense, og Jesper Sandvad, Skovshoved.

Dansk Badminton Forbund's ynglinge- og junior-mesterskaber 1949—50 var, som disse mesterskaber plejer at være, en blanding af godt og ondt, men det skal siges, at førstnævnte del af blandingen denne gang var den største.

Da undertegnede gik til mesterskaberne, var det med den faste forudsætning, at jeg ikke så meget ville se på de talmæssige resultater, men mere danne mig et billede af spillernes opfattelse af spillet og se på deres kunnen såvel teknisk som taktisk. Og mine observationer gav til resultat, at der fremover er godt materiale at arbejde med.

Der var flere af spillerne, der, trods store nederlag, åbenbarede, at de havde talentet i sig og kun manglede god instruktion for at nå frem på højde med vinderen.

Et strålende eksempel herpå var Ruth Nielsen fra Graasten. Trods hendes store nederlag til Anni Jørgensen viste hun i 1. sæt et glimrende spil, hun beherskede alle slag, måske ikke til fuldkommenhed, men dog så godt, at der i dette sæt var mere kamp, end tallene viser. Dersom Ruth kunne få god instruktion i spillets taktik, vil hun meget hurtigt blive farlig for mange.

En spiller som K. Petersen fra Karlslunde, der til daglig spiller i en gymnastiksal, viste i sin kamp mod Bjørn Holst Christensen noget af det rigtige, men også her var det galt med taktikken.

Junior dame single var den svageste klasse. Hverken vinderen, Inge Hasselsteen, eller Birthe Ramsing og Bente Brøndum Møller, der var de næststærkeste, viste de helt store evner, men træning og atter træning kan jo give resultater.

Set som helhed var junior herre single den bedste række. Alle fem spillere viste fin badminton med de to finalister, Leif Jensen, OBK, og Jesper Sandvad, SIF, et godt stykke foran. Sidste års vinder, Leif Jensen, måtte aflevere sit mesterskab til sin yngre kammerat, Jesper Sandvad, fra SIF, der vandt finalen meget sikkert 11—9, 11—6. Disse to er afgjorte talenter, der med god pleje vil kunne nå meget langt.

Jespers ro på banen kunne give et forkert indtryk, man vil jo gerne se lidt mere »pep« af en dreng i den alder, men det kan komme.

Ynglinge herre single viste også fint spil. Finn Nielsen, Thisted, havde kun luft til et sæt, og det er som bekendt ikke nok til at vinde en kamp, men i sit 1. sæt mod Willy Meier, NKB, åbenbarede han et talent, som man ikke længe har set, han kunne alle slagene perfekt, maskerede sine slag glimrende og vandt dette sæt sikkert med 15—8, men så skete det, ingen luft til 2. og 3. sæt, manglen på kondition var iøjnefaldende.

Willy Meier, der i finalen besejrede Bjørn Holst Christensen, ABC, 7—15,

15—3, 15—7, er ikke talentet, men en solid spiller, der i kraft af sin fysiske styrke forenet med en kæmpeenergi kan nå frem blandt de bedste af vore spillere.

Bjørn Holst Christensen kunne efter min mening have slået Willy Meier, men han manglede i høj grad evnen til at koncentrere sig; kan han lære det, vil han i hvert fald altid slå en spiller af Willy Meier's klasse.

I ynglinge dame single var Birthe Petersen, Odense, i en klasse for sig. Hun vil snart vise sig stærk nok til at gøre vore bedste damer rangen stridig. Anni Jørgensen mangler træning, derom er der ingen tvivl, hun er et stort talent, der ikke bliver plejet, men med en grundig træning vil hun kunne vise større styrke, end tilfældet var her.

Og så — selv om det ikke kommer spillet ved — lige et par ord om den kære familie, der altid kommer til sådant et stævne. Hvor må det være forfærdeligt at være spiller, hver gang hun eller han har fejlet og tilfældigt kaster et blik hen på tilskuerpladserne og der ser sine nærmeste gøre store arm-, ben- og ansigtstrækninger af rædsel.

Det må være et frygteligt pres at spille under. Jeg tror, at flere af resultaterne havde været anderledes, hvis »den kære familie« var blevet hjemme, thi lad os ikke glemme, selv hvor vi skal kåre en vinder, at det først og fremmest gælder om at indpode vore unge, at de driver deres sport for fornøjelsens og det gode velbefindendes skyld og ikke for præmiernes og de flotte titlers skyld. Wm. B.

Finalisterne i forbundets ynglinge- og juniormesterskaber. Fra venstre: Birthe Petersen, Odense, Anni Jørgensen, Sundby, Birthe Ramsing, Gentofte, og Inge Hasselsteen, Sørø.

Med et ben på hver side af sundet

HVEM er HVEM?

Det er gået P. Hedetoft i Hillerød, således som det er gået så mange før ham. — Han skulle blot lige »prøve« at spille badminton, men sporten tog ham med hud og hår, og siden har han — godt det samme — ikke formået at vriste sig ud af dens favntag.

Født i 1891 var P.H. just ikke nogen årsunge, da han i 1936 forsøgte at betvinge den lille sprælske fjerbold.

Som ung dyrkede Hedetoft fodbold og gymnastik, og han sad den gang i ledelsen for Lyngby Fodboldklub. Sidenhen kastede han sig over motorsporten og var i en årrække bestyrelsesmedlem i Nordre Birks Motorklub, i hvilken periode han var med til at arrangere de den gang tilladte motorlandevelsløb. Foruden at være en skattet medarbejder, var han en meget fin kører med adskillige vundne løb bag sig.

I 1943 indvalgte P. Hedetoft i bestyrelsen for Hillerød Badmintonklub, hvis formand han var i fire år, blev i 1946 valgt til bestyrelsesmedlem af Sjællands Badminton Kreds og i 1948 til næstformand for samme, samtidig med at han blev spilleudvalgsformand for kredsen for endelig i 1949 at rykke ind i forbundets bestyrelse.

Peter Hedetoft har i de forløbne år nedlagt et stort arbejde for badmintonporten på Sjælland.

Det første en svensk badmintonspiller spørger om, når man kommer til Sverige for at søge at hjælpe med til at forbedre spillestandarden, er, hvorfor danskerne spiller så meget bedre end svenskerne.

Danskerne spiller såmænd efterhånden slet ikke så meget bedre, om i det hele taget bedre for herrernes vedkommende, idet spillestandarden blandt de svenske herrer er blevet væsentlig forbedret de sidste tre-fire år, og det ikke blot for nogle enkeltes vedkommende, men der findes efterhånden i de forskellige byer i Sverige en hel række spillere, som i dag ikke føler sig underlegne overfor danskerne i teknisk henseende, selv om de muligvis ikke er helt på højde med danskerne med hensyn til matchrutine.

Der er ikke tvivl om, at adskillige af disse unge svenske spillere, hvis de blot fik mulighed for at spille under lige så gode forhold som danskerne, ville komme på højde med »arvefjenden«, som vi jo holder af at benævne hinanden.

Hvorfor er danskerne de stærkeste?

Hvad har de danske spillere af fordele, som svenskerne ikke har. For det første har danskerne i langt højere grad mulighed for at skaffe sig matchrutine, idet der jo findes et utal af åbne turneringer i alle mulige rækker både i København og den danske provins.

I Sverige derimod er der dels for få af disse åbne turneringer, dels er afstandene så store, at det blandt andet af økonomiske årsager er uoverkommeligt at deltage i mere end nogle ganske få i løbet af året.

Også træningsforholdene lader meget tilbage at ønske for de svenske spillere. I de fleste byer har spillerne kun deres ugentlige træningstime, idet hallerne meget sjældent er til disposition for specielle træningsaftener. I København og specielt i provinsen, der jo årligt forsyner hovedstaden med en stab af særdeles gode spillere (f.eks. Agnete Friis, Mogens Felsby, Preben Dabelsteen, Jørn Skaarup, Ib Olén med flere) er mulighederne for at få timer til træning langt større end i de svenske byer.

Udgifterne. Juniorerne.

Også den økonomiske side af sagen er i danskernes favør. I Stockholm betaler

man således 4,50 svenske kroner = 6,00 danske kroner for en time i hallen. Boldene koster 2,00 svenske kroner pr. stk. for de bedste danske, ketchere koster ca. 10 pct. mere i Sverige end i Danmark. I Göteborg, hvor man endog betaler svenske kroner 4,60 pr. time, må man samtidig punge ud med 30 øre for badet.

Hvad juniorerne angår stiller træningsmulighederne sig også ret vanskelige, idet børnene i reglen først er færdig med skolen klokken 15 eller 16, det vil sige på et tidspunkt, hvor de ivrigste danske juniorer allerede har spillet eller trænet i en eller to timer. Som følge heraf er svenskerne allerede i starten, det vil sige som juniorer, handicappede, idet det som bekendt er i de ganske unge år, at grunden skal lægges. Det samme gælder pigerne, som ofte ikke når at få rigtig fat på spillet, førend de begynder at gå på aftenskoler eller lignende.

Kan danskerne ikke bevare førerstillingen?

Danskerne skal derfor værdsætte de gode og billige forhold hvorunder de driver sporten. I konklusion af foranstående skulle standarden altså være væsentlig ringere i Sverige. Men overfor danskernes bedre muligheder for almindeligt spil, matcher o. s. v., står svenskenes sans for det lidt mere arbejdsomme træningsarbejde, som jo altså også giver resultater, og jeg tror ikke, at vi i Danmark skal føle os for sikre i sadlen. Når det bliver muligt for lederne i de svenske byer at realisere deres byggeplaner og dermed skabe forøget interesse og bedre muligheder for badminton i Sverige, skal partiet nok blive lige i vor konkurrence om at være den dygtigste badmintonnation i Europa.

Faktum er jo, at der i Danmark findes cirka 30.000 udøvende badmintonspillere, hvorimod der i Sverige vel knap er 4.000. Hvordan ser mon landskampresultaterne ud, når der findes 30.000 på hver side af Øresund?

Samarbejdet.

I tilslutning til foranstående finder jeg det derfor også af sportslige årsager forkert, at man ikke gør alt muligt for at udvide samarbejdet med svenskerne, Europas næststærkeste nation i badminton, men at man i stedet for kun tæn-

ker på sig selv og arrangerer turneringer uden hensyn til, om disse passer eller ikke passer ind i de svenske arrangementer, der mange gange er lavet med henblik på at få så mange danske deltagere som muligt.

Det forekommer blandt andet mærkeligt, at man i vist nok samtlige københavnske åbne turneringer ikke tænker sig den mulighed, at spillere fra Malmø og iøvrigt også fra den danske provins gerne vil deltage, men dette umuliggøres ved, at disse turneringer afvikles i løbet af en uge i modsætning til provinsens turneringer og de svenske åbne, hvor det hele afvikles i løbet af en lørdag-søndag.

Bør de åbne københavnske mesterskaber afvikles på en week-end?

Hvis københavnernes ville gøre det samme, ville der både komme deltagere fra provinsen og fra Malmø og eventuelt andre svenske byer, men man kan ikke forvente, at disse spillere skal lægge sig på ferie i en uge i København for at kunne deltage i en sådan turnering.

Turneringslederne vil så herimod indvende, at hvis det skal praktiseres, bliver turneringerne for store, og at spillerne dermed ikke kan overkomme programmet, men man har jo lov til at begrænse deltageres antal, respektive at invitere bestemte spillere, så får man lidt variation i kampene, så det ikke altid blot er Tordenskjolds soldater, der går igen.

Hvis man ved udvidet samarbejde med henholdsvis provins og Sverige fik standarden dér oparbejdet, ville københavnernes selv i det lange løb få mere variation i spillet og som følge heraf samtidig muligheder for at forbedre sig, således at de kunne konkurrere med malayerne og amerikanerne.

Stig Munch-Andersen.

— — —
Hermed være Stig Munch-Andersens indlæg overgivet til eventuel diskussion. Redaktionen skal til ovenstående kun bemærke, at ganske vist er spilleudgifterne i Sverige lidt højere end vore, men forskellen er så ringe, at den ikke kan have væsentlig betydning.

Samarbejdet har vi allerede i et tidligere nummer omtalt.

Med hensyn til at begrænse spillernes antal i turneringer da vil dette uden tvivl afstedkomme, at den danske spillestandard forringes, og i hvert tilfælde vil kamprutinen, som Stig Munch-Andersen netop henviser til i sit indlæg, gå fløjten for et ikke ringe antal spillere.

DYNASTIET *Choong*

E. L. Choong, også kendt under navnet David Choong, var med sine 21 år dette års Englands-mesterskabs store spørgsmålstegn. Han startede sin badmintonkarriere i 1948 ved at vinde Penangs junior mesterskaber i såvel single som begge double rækker. Juniormesterskaberne i Malaya er åbne for alle spillere, der ikke tidligere har vundet et junior- eller et åbent mesterskab eller har repræsenteret sin stat. Han var reserve for Penang i Foong Seong matchen samme år. Denne match udkæmpes hvert år mellem staterne Selangor, Perak og Penang.

David Choong kom til England i begyndelsen af sidste sæson (1948/49), og i den første turnering, han deltog i der, det var Wimbledon's åbne, nåede han finalen i herre single, hvor han i en tresæts kamp tabte til Noel B. Radford.

Ikke mindre end tretten åbne mesterskaber vandt han sidste sæson, således singlen i Portsmouth, single og mixed i Hampshire, single og mixed i Middlesex, single og mixed i Sussex, single i Somerset, mixed i Berkshire, single og mixed i Isle of Wight samt single og mixed i de åbne franske mesterskaber (sidstnævnte med Anne Lehmeier som makker).

I denne sæson har han foreløbig vundet single og mixed i Wimbledon, alle tre rækker i Middlesex, Somerset og West Sussex og singlen i Eastbourne.

Han spiller for Cambridge universitet, hvor han forøvrigt studerer jura.

I All-Englands-mesterskaberne havde han allieret sig med sin fætter *E. J. (Robert) Choong*, der er 22 år. Parret er indehaver af herre doublen i Middlesex, Somerset og West Sussex for indeværende sæson. Robert Choong har indtil nu ikke vundet andre mesterskaber.

Højest sandsynligt kommer vi til at stifte nærmere bekendtskab med David Choong, idet han påtænker at starte i Dansk Badminton Forbunds åbne mesterskaber i april. I denne turnering er det meningen, at han skal starte sammen med sin yngre bror, *E. B. (Eddie) Choong*, hvis denne rettidig kommer til England.

Eddie fylder 20 i maj og anses for i badminton at være lige så stærk som

storebror. I 1948 nåede han finalen i Penangs juniormesterskaber i mixed, og i 1949 vandt han sammen med Law Teik Hock Penangs åbne mesterskab i herre double og sammen med sin søster Amy Choong mixed doublen. Det er meningen, at han i løbet af marts skulle ankomme til England, hvor han skal studere medicin.

Amy Choong, som også er en snes år gammel, vandt dame singlen og dame doublen og var i finalen i mixed double i Penangs juniormesterskaber i 1948. Samme år nåede hun finalen i single i Malayas åbne mesterskaber. I 1949 vandt hun som ovenfor nævnt Malayas åbne mesterskab i mixed sammen med Ewe Beng Choong og dame double titlen sammen med Cheah Kooi See. Amy Choong ventes til England i august.

Det malayiske studenterhold, der gæstede Danmark mellem jul og nytår, har som et plaster på de sår, holdet pådrog sig her, vundet en komfortabel sejr på 12—4 over Hampshire County. Holdet, der var forstærket med *E. L. (David) Choong* og *E. J. (Robert) Choong*, håber nu på en række matcher med engelske counties. Erfaringerne fra Danmark er åbenbart kommet holdet til gode.

E. L. Choong

alligevel ikke nogen malayisk fix-stjerne.

OFFICIELLE

Meddelelser

**Dansk
Badminton
Forbund**

Dansk Idræts-Forbund har i skrivelse til special-forbundene meddelt, at man fra det ny finansårs begyndelse den 1. april vil benytte den anden fremgangsmåde ved ansøgning om og fordeling af tilskud til instruktøruddannelse.

Ifølge denne ny fremgangsmåde skal DBF senest den 15. april indsende ansøgning om tilskud i perioden 1. april 1950—31. marts 1951.

I denne anledning må vi bede kredse, der ønsker at afholde instruktørkursus indenfor ovennævnte periode, give os meddelelse herom allerede senest 12. april og herunder opgive, *hvor mange kursus*, der ønskes afholdt, *hvor de skal afholdes* samt de *anslåede udgifter* for hvert enkelt kursus.

Angående denne ny fremgangsmåde skal vi endvidere oplyse, at der senest *en måned* før afholdelsen af hvert enkelt kursus på et specielt skema skal indsendes plan over pågældende kursus, indeholdende oplysninger om timeplan, lærerkræfter, budget og deltagerliste, idet der samtidig skal medfølge en kopi af et særligt anmeldelsesskema for hver deltager. Omhandlede skemaer vil til sin tid blive tilsendt.

Senest 30 dage efter afslutningen af et kursus skal der indsendes en rapport med oplysning om kursusets afholdelse i overensstemmelse med tidligere indsendte plan bilagt med regnskab. Særlige skemaer er fremstillet hertil og vil blive tilsendt. Endvidere skal der udfyldes og indsendes et skema med hver enkelt deltagers kvalifikationer, indeholdende en udtalelse om vedkommendes evner som instruktør samt eventuelt eksamenskarakter.

Det er DIF's hensigt på grundlag af de indsendte oplysninger at oprette et kartotek over de afholdte kursus og de uddannede instruktører.

Vi har ment det rigtigt at tilstille kredsene disse oplysninger, for at de allerede nu kan være orienteret om,

hvor tidlig man skal være på færd med hensyn til ansøgning om tilskud til og tilrettelæggelse af fremtidige instruktørkursus.

★

DANSK BADMINTON FORBUND indvarsler herved til *ordinært repræsentantskabsmøde* torsdag den 6. april 1950 (skærtorsdag) kl. 10,30 i Garderforeningen i København, Amaliegade 12, København K.

Føreløbig dagsorden:

1. Godkendelse af repræsentanter.
2. Valg af dirigent.
3. Kredsen aflægger beretning.
4. Bestyrelsen aflægger beretning.
5. Kassereren forelægger det reviderede regnskab til godkendelse.
6. Behandling af indkomne forslag.
7. Valg af formand.
8. Valg af næstformand (ikke på valg).
9. Valg af øvrige bestyrelse (d'herre Gunnar Nielsen og Wm. Bach afgår efter tur).
10. Valg af 2 revisorer.
11. Valg af medlemmer og suppleanter til DBF's amatør- og ordensudvalg.
12. Eventuelt.

Forslag, som ønskes behandlet på repræsentantskabsmødet, må ifølge lovenes § 16 være forbundet i hænde senest 2 uger før mødets afholdelse, hvilket vil sige senest den 22. marts.

Kredsenes opmærksomhed henledes på lovenes § 15, ifølge hvilken hver kreds til repræsentantskabsmødet kan sende de af kredsen valgte medlemmer af forbundets bestyrelse samt 2 repræsentanter for indtil et tusinde aktive medlemmer og derefter yderligere 1 repræsentant for hvert påbegyndt tusinde aktive medlemmer i henhold til de pr. 1. januar 1950 opgivne medlemstal.

Endelig dagsorden og regnskab vil blive udsendt senere.

★

Dansk Badminton Forbund indbyder herved til deltagelse i DBF's åbne internationale turnering 1950.

Turneringen spilles i København fra den 6.—9. april 1950 (begge dage incl.).

Der spilles i alle fem kategorier, og indskuddene er som sidste år fastsat til kr. 4,00 pr. deltager i single og kr. 6,00 pr. par i double.

Anmeldelsesblanketter samt indbydelsesskrivelse vil blive udsendt til klubbernes snarest.

Hvis der er klubber, som ikke har modtaget indbydelse til at deltage i turneringen, bedes henvendelse ske til forbundets sekretariat (adr.: Naksbovej 21, København, Valby).

Opmærksomheden henledes på, at anonyme anmeldelser ikke modtages (der kan således ikke ske anmeldelse i doublerne af f. eks. mr. X. eller miss Y).

Anmeldelsesfristen udløber den 20. marts 1950.

Københavns Badminton Kreds

Københavns Badminton Klub havde ekskluderet nedenstående p. gr. af restance med kredsens aksept

Forholdet er nu bragt i orden, hvorfor eksklusionen hæves.

Civilingeniør H. C. Christensen, Carl Nielsensallé 6, Ø.; koncertsanger O. A. Pedersen, Faxegade 14, 4., Ø.; frk. Ellen Groth, Klædebo Parkallé 29, 1., Ø.; fru Else Pedersen, Voldparken, blok 13, opg. 2, Brh.; ingeniør H. P. Christiansen, Thomas B. Thrige, St. Kongensgade; herr Peter Erik Hansen, Willemoesgade 6, Ø.; fru Aase Søndergård, Samsøgade 2, Ø.; herr Otto Nielsen, Amalievej 7, V.; frk. Alice Schack, Grundtvigsvej 7, V.; exp. Palle Jensen, Herninggade 10, Ø.; frk. Lizzi Kragelund, Peder Skramsgade 12, 4., K.; frk. Ellen Parsner, Dirchsvej 12, S.

★

Resultater fra holdturneringen:

D. 5	C. Holten 1—ROG 1	8—7
Old boys A	KBK b—VSK	7—5
D. 1	GBK 1—SIF 1	9—7
»	KBK 2—FBK 2	17—4
»	BK 42 1—VBC 1	4—12
»	BK 42 2—VBC 2	11—10
»	KBK 1—FBK 1	7—9
D. 2	GSB 3b—BBK 3	8—13
D. 3	Sving 2—BC 37 2	5—16
»	KMB 2—Smash 2	13—8
»	Smash 3—BC 37 3	15—6
Old boys A	VBC—KBK a wo	0—12
»	B ABC b—CBK	5—7
Jun.	GBK—BBK	14—1
D. 5	SI 1—Posten 1	13—2
Old boys A	ABC a—BK 42	5—7
D. 1	ABC 3—KBK 3	18—3

D. 2	BBK 1 — CBK 1	6—10
»	GSB 1 — SBK 1	8—8
»	KFB 1 — VSK 1	10—6
»	BBK 2 — CBK 2	4—17
»	VSK 2 — GSB 2b	14—7
»	VSK 3 — KFB 3b wo	0—21
D. 5	ROG 1 — Triton 2	1—14
Old boys B	Smash — GSB	3—9
»	KBK c — CBK	1—11
»	A BK 42 — KBK b	10—2
Jun.	SIF — BBK	14—1

Den endelige stilling i holdturneringens 1. division, 1. hold blev:

Nr. 1	VBC	11
» 2	FBK	10
» 3	KBK	8
» 4	ABC	7
» 5	BK 42	4
» 6	GBK	2
» 7	SIF	0

Sjællands Badminton Kreds

**Årsmøde
d. 26. marts**

Det meddeles herved, at Sjællands Badminton Kreds afholder sit ordinære årsmøde *søndag den 26. marts 1950 kl. 10,30 i Dansk Idræts Forbunds lokaler, Vestervoldgade 11, 3. sal.*

Klubbernes opmærksomhed henledes på lovenes § 12, der bl. a. siger: Forslag, der ønskes behandlet på årsmødet, må indsendes mindst tre uger før dette til kredsens formand. Den endelige dagsorden for årsmødet vil blive tilsendt klubberne senere.

Som tidligere meddelt er kredsbestyrelsen meget interesseret i, at så mange af kredsens klubber som muligt lader sig repræsentere ved dette årsmøde, hvor vigtige beslutninger for kredsens trivsel træffes.

Aarhus internationale

Aarhus Badmintonklub's åbne internationale mesterskaber 1950 afholdes i dagene 1. og 2. april i Aarhus Badmintonhal. Der spilles i herre single, dame single, herre double, dame double og mixed double.

Turneringen er åben for medlemmer under The International Badminton Federation. DBF's turneringsreglement er gældende. Klubben forbeholder sig ret til at foretage seeding.

Ingen deltager kan anmeldes i mere end to rækker. Indskud 3,50 kr. i single og 6,50 kr. pr. par i double.

Anmeldelse sker til A. Ahlers Jensen, Aarhus Badmintonklub, Dyrehavevej, inden den 13. marts, eventuelle ønsker om hotelværelse bedes samtidig fremsat.

I tilslutning til turneringen vil der søndag den 2. april blive arrangeret en fest, hvor præmieuddelingen vil finde sted.

Fyns Badminton Kreds

Mestre 1950

Finalerne om de fynske mesterskaber i badminton søndag den 12. februar gav følgende resultater:

Herresingle: Hans Aage Nordberg, OBK, over Benny Andersen, OBK, 15—13, 15—11. Damesingle: Else Morten-Nielsen, OBK, over Inga Hansen, OBK, der scratched. Herredouble: Hans Aage Nordberg og Benny Andersen, OBK, over Kaj og Chr. Rasmussen Harndrup, 15—3, 15—11. Damedouble: Else Morten-Nielsen og Birte Petersen, OBK, over Inga Hansen og Birte Hansen uden Kamp. Mixeddouble: Hanne Boysen og Benny Andersen, OBK, over Inga Dalborg og Hans Aage Nordberg 15—3, 15—10.

Stemmen

Første gang blev jeg forbavset over »Badminton« (da det på sårende måde omtalte Dabelsteen og Skaarup's indsats i SIF's turnering), men anden gang lidt mere end ærgerlig (da det kommenterede mine dagbogsbetragtninger).

Jeg har allerede over for forbundets formand og dette blads redaktør mundtligt gjort indsigelse mod den grove injurie, der ligger i en overskrift som »Stemmen er Jacobs, men hænderne Esaus« og en senere »konstatering« i artiklen »Stemmen er Ettrup, men hånden er Dabelsteens«.

Aldeles ikke!

Ganske uden bibelske allusioner kan jeg helt enkelt slå fast, at det i Idrætsbladets redaktion ikke er kotume, at en medarbejder kan forme bladets stiltingtagen til et spørgsmål, hvori han med sin person er direkte impliceret, lige så lidt som nogen medarbejder lægger hånd til, hvad jeg skriver. Det tager jeg dels helt alene bestemmelse om selv, dels det fulde ansvar for.

Og hverken Dabelsteen eller nogen anden kan »påvirke« mig til at mene andet om »Badminton«s første og efter

min opfattelse overordentligt uheldigt formede »spark« til to dygtige spillere, end hvad jeg har skrevet. Dette ganske uanset, at den ene af dem så tilmed har det uheld at være medarbejder ved Idrætsbladet!

Men for resten synes »Badminton« at være nogenlunde enig med mig heri, hvilket jeg læser af slutningsbemærkningen i Essau-artiklen: »Lad os håbe, at vi snart får lejlighed til at referere en taktisk fulden double Skaarup—Dabelsteen, for at de har spillet en sådan, det ved vi«.

Tak for optagelsen. Carl Ettrup.

LIVSFORSIKRINGSSKABET

„JYLLAND“

gensidigt

Statsanerkendt · Statskontrolleret

Generalagentur:

OTTO HANSEN

Østerbrogade 106 · København Ø
Telefon Central 6082

Fordelagtig forsikring

DET MED GLANSEN
HAR JOHANSEN ..

DEN RIGTIGE SPORTSPRÆMIE TIL
DEN RIGTIGE PRIS FINDER DE HOS

**OLUF
JOHANSEN**

Sølv- og guldmedlemmer

Blågårdsgade 2 · København N
Telefon Nora 6311

Lyngby Hovedgade 49
Telefon Lyngby 2726